

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0308/2010

5.11.2010

ДОКЛАД

относно Гражданско-военното сътрудничество и развитието на
гражданско-военен капацитет
(2010/2071(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Christian Ehler

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ **Error!**
Bookmark not defined.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ **Error! Bookmark not**
defined.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно Гражданско-военното сътрудничество и развитието на гражданско-военен капацитет
(2010/2071(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, озаглавена „Сигурна Европа в един по-добър свят“ и приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г., както и доклада за нейното изпълнение, озаглавен „Гарантиране на сигурността в променящия се свят“ и одобрен от Европейския съвет на 11-12 декември 2008 г.,
- като взе предвид Стратегията за вътрешна сигурност за Европейския съюз, одобрена от Европейския съвет на 25-26 март 2010 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно ОПСО, приети на 26 април 2010 г.,
- като взе предвид заключенията относно ЕПСО и декларацията, озаглавена „Десет години ЕПСО — предизвикателства и възможности“, приети от Съвета на 17 ноември 2009 г.,
- като взе предвид декларацията относно активизирането на Европейската политика за сигурност и отбрана, приета от Европейския съвет на 12 декември 2008 г., както и декларацията относно укрепването на способностите, приета от Съвета на 11 декември 2008 г.,
- като взе предвид заключенията на председателството, приети от Европейския съвет в Santa Maria de Feira на 20 юни 2000 г. и в Гьотеборг на 16 юни 2001 г., Програмата на ЕС за предотвратяване на конфликти, свързани с насилие, също приета в Гьотеборг на 16 юни 2001 г., Гражданската приоритетна цел 2008, одобрена от Европейския съвет на 17 декември 2004 г., и Гражданската приоритетна цел 2010, одобрена от Съвета на 19 ноември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на председателството, приети от Европейския съвет в Хелзинки на 11 декември 1999 г. (Приоритетна цел 2003), и Приоритетната цел 2010, одобрена от Съвета на 17 май 2004 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно повишаването на сигурността в Европейския съюз по отношение на химични, биологични, радиологични и ядрени (ХБРЯ) рискове и заплахи и приемане на план за действие на ЕС в областта на ХБРЯ,
- като взе предвид документа на Съвета „Изпълнение на Резолюция 1325, подкрепена от Резолюция 1820 на Съвета за сигурност на ООН, в контекста на ЕПСО“ от 3 декември 2008 г. и документа на Съвета „Включване на въпросите относно правата

на човека в Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)⁴ от 14 септември 2006 г.,

- като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 2010 г. относно неотдавнашното земетресение в Хаити, в която се отправя призив за създаване на сили на ЕС за гражданска защита¹,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2010 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и на Общата политика за сигурност и отбрана²,
- като взе предвид решението на Съвета от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност³,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A7-0308/2010),

Общи съображения

1. припомня, че ЕС се е ангажирал да определя и да се стреми към общи политики и действия за опазване на мира, предотвратяване на конфликти, укрепване на възстановяването след конфликтите и засилване на международната сигурност в съответствие с принципите на Устава на ООН, както и за утвърждаване и укрепване на демокрацията, правовата държава, правата на човека и принципите на международното право, а така също и за оказване на помощ на населението, изправено пред природни или предизвикани от човека бедствия;
2. отбелязва, че вътрешната и външната сигурност са все по-преплетени помежду си и че развивайки политиките и капацитета си за управление на кризи, предотвратяване на конфликти и укрепване на мира в съответствие с горепосочените цели, ЕС спомага също така за гарантирането на сигурността на своите собствени граждани;
3. подчертава, че главно чрез управлението на граждански кризи ЕС дава определен принос към световната сигурност, което отразява неговите същностни ценности и принципи;
4. подчертава, че ефективните реакции на днешните кризи и заплахи за сигурността, включително на природни бедствия, в много случаи е необходимо да могат да се ползват както от гражданския, така и от военния капацитет и изискват по-тясно сътрудничество между тях; припомня, че развиването на всеотрядния подход на ЕС и на комбинирания му военен и граждански капацитет за управление на кризи е характерна черта на ОПСО и представлява нейна основна добавена стойност; припомня същевременно, че ОПСО не е единственият наличен инструмент и че мисиите по ОПСО следва да се използват като част от по-широка стратегия на ЕС;
5. припомня необходимостта от Бяла книга на ЕС относно сигурността и отбраната,

¹ Приети текстове, P7_TA(2010)0015.

² Приети текстове, P7_TA-PROV(2010)0061.

³ ОВ L 201, 3.8.2010 г., стр. 30-40.

основана върху систематични и подробни прегледи на сигурността и отбраната, извършвани от държавите съгласно общи критерии и общ график, която да определи по-ясно целите, интересите и нуждите на Съюза в областта на сигурността и отбраната, що се отнася до наличните средства и ресурси; изтъква, че Бялата книга следва също така да определи областите и условията, при които е желателно да има по-тясно гражданско-военно сътрудничество, за да се спомогне за постигането на тези цели; счита, че Бялата книга на ЕС следва ясно да набележи възможности за обединяване на ресурсите на равнище ЕС, както и за национална специализация и хармонизация на капацитета, за да се постигнат големи икономии от мащаба;

Засилване на гражданско-военната координация

6. подчертава, че създаването на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) следва да допринесе още повече за разработването на действително всестранен европейски подход към гражданското и военното управление на кризи, предотвратяването на конфликти и укрепването на мира, както и да осигури на ЕС подходящи структури, персонал и финансови ресурси, за да изпълнява своите отговорности в световен план в съответствие с Устава на ООН;
7. подкрепя изцяло прехвърлянето в ЕСВД на структурите по ОПСО, включително Дирекцията за планиране на управлението на кризи, структурата „Способности за планиране и провеждане на граждански операции“, Военния секретариат и Ситуационния център на Европейския съюз, под прякото ръководство и отговорност на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност; припомня поетото от заместник-председателя/върховен представител обещание да гарантира, че те работят в тясно сътрудничество и взаимодействие с прехвърлените в ЕСВД съответни отдели на Комисията, които се занимават с планирането и програмирането на реакцията при кризи, предотвратяването на конфликти и укрепването на мира; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че тези отдели работят в условия на равнопоставеност със структурите на ОПСО; подчертава, че не е допустим формален или неформален контрол от страна на структури на ОПСО върху планирането и програмирането на мерки, финансирани от Инструмента за стабилност и настоява прехвърлените структури на Комисията да не бъдат разформирвани;
8. за целите на развитието на всестранния подход на ЕС насърчава също така тясното сътрудничество между ЕСВД и всички съответни отдели, оставащи в Комисията, преди всичко с тези, които се занимават с развитие, хуманитарна помощ, гражданска защита и обществено здраве; подчертава, че са необходими преки връзки между ЕСВД и агенциите за ОПСО, а именно Европейската агенция за отбрана, Европейския институт за изследване на сигурността, Европейския колеж по сигурност и отбрана и Сателитния център на ЕС;
9. обръща внимание на ролята на Центъра за наблюдение и информация на Комисията за улесняване съгласуването на действията, свързани с подпомагане при бедствия в рамките на механизма за гражданска защита на ЕС и подчертава необходимостта от

тясно сътрудничество между Центъра и ЕСВД, което да бъде гарантирано от заместник-председателя/върховен представител в качеството ѝ на заместник-председател на Комисията; призовава за по-добра координация и по-бързо разполагане на военни сили и средства, в частност на капацитета за въздушен транспорт, в контекста на подпомагането при бедствия, въз основа на извлечените от Хаити поуки и като се зачита гражданския по същността си характер на операциите за подпомагане при бедствия; повтаря призива си за по-нататъшно усъвършенстване на механизма за гражданска защита с цел създаване на доброволен общ фонд със сили и средства от държавите-членки, намиращи се в готовност за незабавно изпращане при действия за реагиране при бедствия; предлага тези сили и средства да се координират и разполагат под наименованието на сили на ЕС за гражданска защита с цел увеличаване на прозрачността на действията на ЕС; припомня същевременно индивидуалната отговорност на държавите-членки за осигуряване на гражданска защита и мерки за контролиране на бедствията;

10. подкрепя също така по-добро координиране между хуманитарните агенции на държавите-членки и ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ в рамките на спасителните операции след природни бедствия или бедствия, предизвикани от човека;
11. призовава Съвета да приеме бързо необходимите решения, за да изпълни клаузата за взаимна помощ и съдействие, посочена в член 42, параграф 7 от ДЕС, както и клаузата за солидарност, посочена в член 222 от ДФЕС, които следва да отразяват всестранныя подход на ЕС и да са подкрепени от гражданско-военни ресурси;
12. припомня успешното развитие на партньорството за укрепване на мира между Комисията и неправителствени организации, както и че доброто сътрудничество между неправителствените организации, организациите на гражданското общество и бъдещата ЕСВД е от решаващо значение; призовава Комисията да развие допълнително рамката за сътрудничество с НПО и да насърчава използването на недържавни участници при дейностите на Съюза по предотвратяване и управление на конфликти, като също така ги включва в дейностите на ЕС по обучение;

Стратегическо равнище

13. на политическо и стратегическо равнище приветства интегрирането на граждански и военни елементи в рамките на Дирекцията за планиране на управлението на кризи като стъпка в правилната посока; изтъква обаче необходимостта от намиране на подходящ баланс между гражданския и военния капацитет за стратегическо планиране, не само числено, но и йерархично, за да се използват в максимална степен възможностите за взаимодействие; подчертава същевременно необходимостта да се зачитат по подобаващ начин различията между гражданската и военната роля, както и отличителните им цели, и да се гарантира във всеки отделен случай подходящо съотношение на човешките ресурси, предназначени за всяка операция;
14. преди всичко настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да потърси решение на проблема с недостига на служители, що се

отнася до специалистите по планиране и развиване на капацитет за граждански мисии, и да гарантира включването в Дирекцията за планиране на управлението на кризи на достатъчен брой специалисти от всички приоритетни области, свързани с гражданския капацитет, а именно полицията, правосъдната система, гражданската администрация, гражданската защита и мониторинга, както и в сферата на правата на човека;

15. подчертава необходимостта всички заинтересовани лица от ЕС на рутинните етапи да постигат общо разбиране за ситуацията (ЕСВД, а също така и съответните отдели на Комисията: ГД „Развитие“, ГД „Хуманитарна помощ“, ГД „Здравеопазване, защита на потребителите“ с подкрепата на техния собствен капацитет за оценяване на кризи), което следва да бъде отразявано във всички регионални или национални стратегически документи на ЕС; подчертава, че обновените делегации на ЕС трябва да играят ключова роля в този процес;
16. призовава за това, да се задълбочи ролята на председателите на делегации на ЕС и/или специалните представители на ЕС (когато се намират в кризисен район) при усилията за координиране на гражданско-военното сътрудничество, също и с цел да се осигури по-непосредствен политически надзор на място;

Оперативно равнище

17. на равнище оперативно планиране призовава за значително засилване на гражданския капацитет за планиране, за да се отговори на амбициите на гражданските мисии по ОПСО, като се укрепи структурата „Способности за планиране и провеждане на граждански операции“, що се отнася до нивата на осигурения персонал, както и чрез по-добро разпределение на задачите между стратегическото и оперативното равнище; подчертава, че това разпределение на задачите трябва да се основава на една балансирана и всеоткронна стратегия по отношение на персонала; счита, че с оглед на отговорностите на командващия гражданските операции тази функция трябва да се постави на подходящо (т.е. по-високо) равнище в рамките на йерархията в ЕСВД;
18. повтаря своя призив за създаването на постоянен оперативен щаб на ЕС, отговарящ за оперативното планиране и провеждане на военни операции на ЕС, за да се замени настоящата система, свързана с използването на един от намиращите се на разположение седем щаба специално за конкретния случай; подчертава, че такъв ход би гарантирал съгласувана командна верига и би повишил в голяма степен капацитета на ЕС за бързи и последователни реакции при кризи (по-специално чрез засилването на институционалната памет на ЕС), като също така би намалил разходите;
19. счита, че на оперативния щаб следва да се отреди място успоредно със структурата „Способности за планиране и провеждане на граждански операции“, за да се извлече максимална полза от гражданско-военната координация, включително обединяването на определени функции, и за да се насърчат в по-голяма степен най-добрите практики сред плановете на ЕС; дори предлага оперативният щаб и структурата „Способности за планиране и провеждане на граждански операции“ да се интегрират в рамките на съвместен „Щаб на ЕС за управление на кризи“, който

да отговаря за оперативното планиране и провеждане на всички граждански мисии, военни операции и мисии за реформа в сектора на сигурността на ЕС;

20. изтъква обаче, че трябва надлежно да се отчетат различията между гражданското и военното планиране, като се запазят отделни командни вериги, с командващ гражданските операции и командващ военните операции, които запазват своите собствени правомощия и имат един и същ ранг в йерархията в рамките на ЕСВД;

Изграждане на граждански и военен капацитет на ЕС

21. посочва редицата поети от държавите-членки ангажименти по отношение на развиването както на военен, така и на граждански капацитет за управление на кризи – от заседанията на Европейския съвет, проведени в Хелзинки и Santa Maria de Feira, до декларацията от декември 2008 г. относно укрепване на способностите; настоятелно призовава държавите-членки и заместник-председателя/върховен представител да гарантират точното изпълнение на тези ангажименти, за да се преодолее фразантната разлика между съществуващия оперативен капацитет и заявените политически цели;
22. в контекста на последващите действия по Приоритетните цели 2010 призовава държавите-членки да се съсредоточат върху конкретното осигуряване на капацитет и да насочат вниманието си към областите с потенциал за гражданско-военно взаимодействие, особено към вече определените, за да се постигне истински напредък във възможно най-кратък срок; подчертава необходимостта развиването на капацитет да се ръководи от специфичните изисквания за капацитет на мисиите по ОПСО; приветства глобалния процес на изграждане на капацитет по отношение на военния капацитет в рамките на Европейската агенция по отбрана; насърчава по-нататъшните дискусии по отношение на въпроса как да свържат двата процеса на създаване на капацитет за гражданските и военните приоритетни цели;
23. приветства усилията на предишните и настоящите ротационните председателства на Съвета за започване на процес с цел изясняване на естеството и обхвата на постоянното структурирано сътрудничество, предвидено в член 42, параграф 6 от ДЕС; призовава Съвета да представи незабавно ясно виждане за постоянното структурирано сътрудничество, като вземе под внимание гражданско-военното естество на всеобхватния подход на ЕС, и да предложи конкретни стъпки за това как да бъде поставено началото на постоянното структурирано сътрудничество предвид на настоящата финансова криза и съкращаването на националните бюджети за отбрана сред държавите-членки на ЕС;

Осигуряване на персонал за мисиите

24. с оглед на поетите политически ангажименти призовава държавите-членки спешно да потърсят решение на проблема с хроничния недостиг на цивилен персонал в мисиите по ОПСО, особено EULEX Косово и EUPOL Афганистан, по-специално чрез ускоряване на работата по създаването на национални стратегии за улесняване изпращането на персонал в гражданските мисии; настоятелно призовава като част от тези стратегии компетентните национални органи като министерство на вътрешните работи и министерство на правосъдието, в тясно сътрудничество с

министерствата на отбраната, да разработят по-структуриран подход към задачата, свързана с определянето на подходящи условия за участието на граждански персонал в мисии по ОПСО, особено по отношение на перспективите за развитие в кариерата и възнаграждението;

25. в този контекст призовава държавите-членки да гарантират преди всичко, че участието в мисии по ОПСО се счита за важно предимство за развитието в кариерата в тяхната полицейска и правосъдна система, както и че службите, командироващи граждански лица в тези мисии, получават подходящо обезщетение за временната загуба на служители; счита, че Съветът следва да гарантира, че размерът на дневните ставки за персонала в мисии по ОПСО се определя в зависимост от обстоятелствата, свързани с въпросната мисия;
26. отново потвърждава, че е необходимо да се спазва Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, която изисква персонал с балансирано представителство на половете и обучение за всички мисии, както и акцент върху въпросите, свързани с пола, за всички предприети действия; подчертава, че подходящият брой жени в гражданските и военните мисии е изключително важно условие за успеха им, независимо дали се касае за мироопазващи операции или операции за подпомагане при бедствия, а също и в дипломатическото посредничество като начин да се гарантира, че се обръща подходящо внимание на потребностите на жените, техните права и интереси, както и да се осигури тяхното участие в действията и целите на мисиите; припомня, че държавите-членки на ЕС трябва да изготвят национални планове за действие, за да осигурят спазването на Резолюция 1325;

Обучение

27. подчертава необходимостта от предоставяне на подходящо обучение преди изпращането на служителите в мисиите, което би могло да включва участие на гражданския персонал във военни учения, включително учения за реагиране при извънредни ситуации, както и участие на военния персонал в гражданско обучение и/или учения на граждански; настоятелно препоръчва държавите-членки да поддържат списъци с граждански лица със съответните умения, които могат да бъдат изпратени на мисия, по-специално с лица, обучени за мисии, които се изпълняват паралелно с военни сили; приветства прилаганата от определени държави-членки практика да поддържат специална централизирана агенция, отговаряща за набирането и обучението на целия граждански персонал, който може да бъде изпратен на мисия;
28. подкрепя разработването от Съвета на софтуерната среда Goalkeeper, за да се улесни набирането и обучението на персонал за граждански мисии;
29. припомня съществуването на Европейска група за подготовка, финансирана от Европейската комисия и подчертава, че един от изводите от натрупания опит сочи, че инвестирането в обучения трябва да бъде свързано с конкретно изпращане на мисии; приветства ударението, което Комисията поставя върху това да се гарантира, че предстоящият проект за обучение на граждански лица, финансиран по линия на Инструмента за стабилност, ще бъде насочен към експерти, вече определени за изпращане на бъдещи мисии;

30. подчертава, в духа на препоръките на Съвета от 2008 г., засилената роля, която Европейският колеж по сигурност и отбрана следва да играе в областта на изграждането на капацитет и на обучението по ефективно управление на кризи в контекста на учредяването на ЕСВД; настоятелно призовава Съвета да подобри възможностите за обучение и набирането на персонал за Европейския колеж по сигурност и отбрана, включително като му се предостави постоянно седалище, за да се осигури устойчиво и ефективно обучение на стратегическо, оперативно и тактическо равнище за цивилния и военния персонал от държавите-членки и от институциите на ЕС; призовава за въвеждане на стипендии за завършили висше образование млади хора, желаещи да се специализират в области, които са необходими;
31. призовава за подготвителни действия с цел да се разработи и предостави обучение по посредничество и диалог в светлината на създаването на ЕСВД в съответствие с Концепцията за повишаване на способностите на ЕС за посредничество и диалог, приета от Съвета през 2009 г.;

Бързо финансиране

32. насърчава по-нататъшните усилия за ускоряване на предоставянето на финансиране за гражданските мисии и за опростяване на процедурите по вземане на решения и на разпоредбите за изпълнение; подчертава, че е необходимо съответните отдели на Комисията да работят в тясно сътрудничество и в условия на равнопоставеност със структурите по управление на кризи в ЕСВД, за да е възможно бързо първоначално финансиране на гражданските мисии; призовава, за целите на прозрачността и отчетността, за създаването на бюджетен ред за всяка мисия в рамките на общата политика за сигурност и отбрана;
33. призовава Съвета за бързо вземане на необходимите решения за създаване на начален фонд, посочен в член 41 от Договора за ЕС, след консултация с Европейския парламент; призовава заместник-председателя/върховен представител да информира редовно Парламента относно актуалното положение след създаването на фонда;

Инструменти за управление на кризи

34. приветства разработването на концепцията за единни полицейски звена (ЕПЗ) – силни, гъвкави, оперативно съвместими и бързи за разполагане сили, които могат да изпълняват ръководни задачи за осигуряване спазването на правния ред и които при определени обстоятелства също така могат да бъдат изпращани като част от военна операция и под военно командване; посочва успешното прилагане на тази концепция в Босна и Херцеговина като част от EUFOR Althea и в Косово в рамките на EULEX; подчертава необходимостта от подобни звена, които са особено подходящи за интервенции при нестабилна обстановка и особено по време на преход от военно към гражданско командване; препоръчва на държавите-членки да инвестират в създаването на такъв капацитет;
35. в този контекст напълно подкрепя използването на Европейските жандармерийски сили, които могат да бъдат под военно или гражданско командване и предоставят

възможност за бързо разполагане на експедиционни полицейски мисии, като много подходящ инструмент за редица ефективни операции, свързани с управлението на кризи, включително мисии за стабилизиране след бедствия; призовава всички държави-членки, които разполагат с полицейски сили с военен статут, да се присъединят към инициативата;

36. приветства постигнатия напредък в създаването на експертна група за екипите за гражданска намеса, която да осигурява възможност за бърза оценка, но подчертава, че трябва да се постигне по-нататъшно разширяване на тези списъци; набляга на значението на навременната оценка и на възможностите за събиране на информация, за да се гарантира, че ЕС реагира на кризи, използвайки най-подходящите налични средства;
37. подчертава, че е необходимо по време на криза ЕС да бъде в състояние да разположи мултидисциплинарни екипи за бързо реагиране в първите часове след кризата, съставени от граждански, военни и гражданско-военни експерти от ЕСВД и Комисията;
38. призовава заместник-председателя/върховен представител, Съвета и Комисията да представят общо разбиране за новите мисии по ОПСО, посочени в член 43 от ДЕС, и за това, как те ще бъдат използвани в контекста на установеното гражданско-военно сътрудничество; в тази връзка ги насърчава да ускорят създаването на експертна група в областта на реформата на сектора на сигурността, за да се засилят възможностите на ЕС в тази област;
39. призовава държавите-членки да се възползват по оптимален начин от съществуващите инструменти и да установят механизми за оценка на въздействието, преди да формулират нови амбициозни цели;
40. изразява убеждението, че бойните групи на ЕС представляват подходящ инструмент за операциите по управление на кризи; повтаря призива си Съветът да засили тяхната използваемост и гъвкавост; също така призовава за подобряване на тяхната използваемост при гражданско-военни операции за хуманитарна помощ при пълно спазване на ревизираните насоки от Осло относно използването на военни сили и средства, както и на сили и средства на гражданската защита за помощ при бедствия;
41. настоятелно призовава държавите-членки да постигнат съгласие относно разширяване на концепцията за общи разходи, свързани с използването на бойните групи (разходи, финансирани чрез механизма Athena), или относно съвместно финансиране на всички разходи за операции по управлението на кризи, извършвани от тях; счита, че подобно споразумение е необходимо, за да бъде използването им политически и икономически приемливо и за да се гарантира, че държавите-членки, които са в състояние на готовност, не се натоварват прекалено много в една трудна бюджетна ситуация; в това отношение припомня, че през ноември 2009 г. Съветът прикани генералния секретариат на Съвета да разработи идеи за финансирането на военни операции, които да бъдат обсъдени на високо равнище през 2010 г., но до момента не е отбелязан напредък;

42. призовава държавите-членки да разглеждат бойните групи като дългосрочно партньорство и да не ги разформирова след приключването на периода на състояние в готовност, за да не се разхищават средствата, вложени в тяхното създаване; призовава те да бъдат обучавани да работят съвместно с граждански мисии; предлага дори в тях евентуално да се включват граждански звена или експерти, преди всичко единни полицейски звена;

Осигуряване на средства за всеобхватно управление на кризи

43. призовава държавите-членки допълнително да обсъдят създаването на капацитет с възможност за двойна употреба за гражданските мисии и военните операции по ОПСО, и по-специално на транспортен капацитет, както и да осигурят оперативна съвместимост при обучението и практическата подготовка, като използват по-добре съществуващите подходи и възможности и свържат процесите на създаване на граждански и военен капацитет, когато е целесъобразно;

Научни изследвания и технологии

44. подчертава, че военният и цивилният персонал от ЕС все по-често ще работят заедно и че те във все по-голяма степен са изложени на едни и същи заплахи, като напр. импровизирани взривни устройства, и се нуждаят от сравнително еднакви възможности в области като стратегическо и тактическо транспортиране, логистична подкрепа, комуникационни системи и системи за събиране и оценка на разузнавателна информация, медицинско обслужване, сигурност и защита на персонала, използване на космически капацитет и безпилотни транспортни средства;

45. затова подчертава, че е необходимо да се координират и стимулират инвестиции в технологии и капацитет с възможност за двойна употреба, за да се преодолеят бързо различията в капацитета, като същевременно се избягва ненужно дублиране, изгражда се взаимодействие и се подкрепя стандартизацията; припомня съществената роля, която трябва да играе в това отношение Европейската агенция по отбраната в процеса на определяне на нуждите в сферата на капацитета и също така при посочването на начините, по които този капацитет следва да се споделя, обединява или постига сред членките на Съюза, с цел да се предоставят използвани средства за успешно и сигурно провеждане и изпълнение на операциите по ОПСО;

46. във връзка с това подкрепя установяването на европейско рамково сътрудничество за изследвания в областта на сигурността и отбраната, което ще обезпечи допълване и взаимодействие между инвестициите на Комисията в научни изследвания и технологии за отбраната и инвестициите за научни изследвания в сферата на подобряването на гражданската сигурност по Рамковата програма за научни изследвания, например в области като ситуационната осведоменост, безпилотните въздухоплавателни средства, морското наблюдение, противодействието срещу импровизирани взривни устройства, откриването на и защитата от ХБРРВ (химични, биологични, радиологични, радиоактивни вещества и взривни вещества), комуникациите, събирането на разузнавателна информация, оценката и преноса на данни и киберсигурността;

47. при все това отбелязва, че това сътрудничество не следва да надхвърля необходимото за гражданско-военно сътрудничество в области като мироопазване, предотвратяване на конфликти, укрепване на международната сигурност, управление на кризи и хуманитарна помощ;
48. приветства открития дебат на министрите на отбраната на ЕС по време на неофициалната им среща в Гент на 23 и 24 септември 2010 г. относно европейските изследвания в областта на отбраната и тяхната оценка за ролята на Европейската агенция по отбраната, определена в член 42, параграф 3 от ДЕС;

Бързо осигуряване на оборудване

49. насърчава предприемането на допълнителни усилия, за да се гарантира, че цялото оборудване, необходимо за бързо реагиране на кризи, независимо дали граждански или военни, може да бъде лесно осигурено; приветства текущата дейност по разработването на система за инвентаризация за гражданските мисии на ОПСО; призовава заместник-председателя/върховен представител да извърши обстоен анализ на разходите и ползите, за да определи оптимални решения за всеки вид от необходимото оборудване; счита, че в зависимост от вида оборудване трябва да се намери точната комбинация от складиране на равнище ЕС, рамкови договори и виртуални запаси от оборудване, притежавано от държавите-членки;
50. в този контекст приветства създаването на временен склад за гражданско оборудване в Босна и Херцеговина и призовава за бърз напредък в установяването на постоянен склад, за да бъде ЕС по-добре подготвен за управление на граждански кризи;

Многонационално сътрудничество

51. насърчава по-нататъшен напредък в сферата на обединяването и споделянето на сили и средства като разходоэффективен начин за увеличаване на капацитета, който е още по-уместен във време на строги бюджетни икономии; приветства в частност действията за намаляване на различията в стратегическия капацитет за въздушен транспорт, а именно създаването от страна на няколко държави-членки на европейско командване на въздушния транспорт, както и инициативата за създаване на европейски въздушнотранспортен флот; насърчава заместник-председателя/върховен представител и държавите-членки да изпълняват препоръките на Европейската агенция по отбраната и да ускорят работата по набелязване на нови области, към които да приложат принципа на обединяване и споделяне, включително в областите обучение или поддръжка на мисии; приветства в това отношение предложения за създаване на многонационален хеликоптерен корпус по примера на европейското командване на въздушния транспорт, който да се използва както за граждански, така и за военни цели;

Партньорства

ЕС—ООН

52. припомня, че Съветът за сигурност на ООН носи главната отговорност за

поддържането на международния мир и международната сигурност; затова набляга на необходимостта от тясно сътрудничество между ЕС и ООН в областта на управлението на граждански и военни кризи и особено при операциите за хуманитарна помощ, при които Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси има водеща роля; призовава за засилване на това сътрудничество, по-конкретно в зони, където една организация продължава дейността на друга, особено предвид нееднозначния опит в Косово;

53. призовава настоятелно държавите-членки да гарантират, че участват в достатъчна степен в мисиите на ООН и че участието им е координирано; призовава заместник-председателя/върховен представител и Съвета да разгледат по-нататъшни начини за по-добър принос на ЕС като цяло към полаганите от ООН усилия, например чрез започване на операции за бързо реагиране на ЕС „за свързване“ или „отвъд хоризонта“, или чрез осигуряване на контингент от ЕС за по-големи мисии на ООН;
54. призовава за подобрен мониторинг на помощта на ЕС, осъществявана чрез организации на ООН, в съответствие със Специален доклад № 15/2009 на Европейската сметна палата;

ЕС—НАТО

55. изтъква, че тъй като 21 от 28-те члена на НАТО са държави-членки на ЕС, тясното сътрудничество между ЕС и НАТО е от жизненоважно значение за избягване на дублиране на усилия при разполагането на военен капацитет, когато двете организации извършват дейност на едно и също място, без да се накърнява принципа за автономия при вземане на решения и при надлежно зачитане на неутралитета на някои държави-членки на ЕС; посочва отново, че е необходимо спешно да се разрешат лежащите в основата политически проблеми, спъващи сътрудничеството между ЕС и НАТО, и призовава за пълно и по-ефективно прилагане на договореностите „Берлин плюс“, за да могат двете организации да се намесват ефективно при настоящи и бъдещи кризи;
56. подчертава необходимостта да се предостави същата степен на прозрачност и включване на членки на НАТО извън ЕС и на членки на ЕС извън НАТО при провеждане на съвместни дейности, както се подчертава в трета глава на доклада НАТО 2020 (доклада „Олбрайт“);
57. призовава държавите-членки, които са членки на НАТО, да следят новата стратегическа концепция на НАТО да не води до ненужно дублиране на усилия в областта на гражданския капацитет, което би оказало допълнителен натиск върху вече ограничените ресурси; изказва убеждението си, че НАТО би следвало да разчита предимно на гражданския капацитет на международни организации като ЕС и ООН;
58. повтаря подкрепата си за по-тясно сътрудничество между ЕС и НАТО в създаването на капацитет и за спазване на стандартите на НАТО във възможно най-голяма степен; насърчава по-нататъшен напредък в съвместните усилия за справяне с недостига на транспортни хеликоптери; приветства инициативите за координиране на действията на ЕС и НАТО за противодействие на химични, биологични,

радиологични и ядрени бедствени ситуации и импровизирани взривни устройства и за осигуряване на медицинска поддръжка, тъй като те имат отношение както към гражданските, така и към военните мисии;

ЕС—ОССЕ—Африкански съюз

59. подчертава необходимостта от по-тясно сътрудничество между ЕС и ОССЕ, както и между ЕС и Африканския съюз, в техните специфични оперативни области, с цел подобряване на ранното предупреждение и гарантиране на обмена на най-добри практики и експертен опит в управлението на кризи;

○
○ ○

60. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя/върховен представител, на Съвета, на Комисията, както и на парламентите на държавите-членки, на Парламентарната асамблея на НАТО и на генералните секретари на ООН и НАТО.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.10.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 39 -: 2 0: 9
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Kyriakos Mavronikolas, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Zoran Thaler, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Кристиан Вигенин, Graham Watson
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Christian Ehler, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Norbert Neuser, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Renate Weber